

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/171/2016
Identifikačné číslo spisu: 4014200613
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4014200613.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: P. T. Z., nar. XX.XX.XXXX, D. XX, H., zastúpený: JUDr. Anetta Árvayová, advokátka, Sládkovičova 7, Nitra, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.05.2014 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X - P. zo dňa 19.05.2015 o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/150/2014-103 zo dňa 21.03.2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/150/2014-135 zo dňa 21.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/150/2014-103 zo dňa 21.03.2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/150/2014-135 zo dňa 21.06.2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 23Sd/150/2014-103 zo dňa 21.03.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 23Sd/150/2014-135 zo dňa 21.06.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.05.2014 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - P. zo dňa 19.05.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“) a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím odporkyne bolo v časti odôvodnenia zmenené rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.05.2014 a navrhovateľovi bol podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj len „zákon č. 100/1988 Zb.“), § 24 ods. 6 a § 30 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 87/1991 Zb.“), § 259 ods. 1, § 274 ods. 1, § 293k, § 82 a § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a podľa § 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ďalej aj len „Dohovor č.

128“) znížený starobný dôchodok od 18.07.2014 na sumu 179 eur mesačne.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že z dávkového spisu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej aj len „VÚSZ“) bolo zistené, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový príspevok od 01.01.1996 podľa § 89 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 114/1998 Z. z.“), ktorý bol od 01.05.1998 pretransformovaný na výsluhový dôchodok a od 01.07.2002 prevedený na výsluhový dôchodok v zmysle § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 328/2002 Z. z.“). Pre nárok na výsluhový dôchodok mu bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 01.09.1964 do 31.08.1966 v I. kategórii funkcií, ďalšia služba vo vojenskej službe od 01.09.1966 do 31.07.1967 v I. kategórii funkcií, doba výkonu vojaka z povolania od 01.08.1967 do 31.10.1974 v I. kategórii funkcií, obdobie mimosúdnej rehabilitácie podľa zákona č. 87/1991 Zb. od 01.11.1974 do 31.05.1990 v I. kategórii funkcií, obdobie vojaka z povolania od 01.06.1990 do 31.12.1992 v II. kategórii funkcií a obdobie vojaka z povolania od 01.01.1993 do 31.12.1995 v I. kategórii funkcií. Na určenie dávky mu bola zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 31 rokov. Keďže navrhovateľ získal najmenej 25 rokov zamestnania a z toho vykonával zamestnanie v služobnom pomere zaradenom do I. kategórie funkcií v rozsahu najmenej 20 rokov, vznikol mu nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. vo veku 55 rokov dňa XX.XX.XXXX. Právne predpisy SR pri rozhodovaní o sume starobného dôchodku zo všeobecného systému poistenia neupravujú, akým spôsobom zabezpečiť do dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení poskytnutie sumy starobného dôchodku len za doby poistenia, ktoré sa neprekrývajú s dobou výkonu služby, za ktorú už bol poskytnutý výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok. Preto odporkyňa aplikovala Dohovor č. 128, ktorý má charakter medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonom č. 461/2003 Z. z.. Keďže navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek pred 01.01.2004 dňa XX.XX.XXXX, odporkyňa rozhodla o nároku na starobný dôchodok v súlade s § 259 zákona č. 461/2003 Z. z., ako aj čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a aj v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Keďže suma dôchodku, ktorá mu bola vyplácaná, bola vyššia ako suma starobného dôchodku, ktorá bola prepočítaná v súlade s § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., došlo k zníženiu dávky od 18.07.2014, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa starobný dôchodok vyplatil. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že si nepodal návrh na zníženie dôchodku, iba ho chcel prepočítať, keďže mu nebola zohľadnená práca v armáde. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí nezohľadnila skutočnosť, že bol rehabilitovaný. Mal tiež námietky voči výpočtu starobného dôchodku v roku 2014 uvádzajúc, že nepožiadal o poberanie výsluhového príspevku, pretože tento nie je dôchodok, on sa vrátil po rehabilitácii naspäť a vykonával vojaka z povolania. Výsluhový príspevok nepoberal. Do dôchodku mu nebolo započítané obdobie rokov 1990 až 1995, kedy pracoval ako vojak z povolania a zároveň ako externý učiteľ autoškoly. Taktiež sa odporkyňa nezaoberala tým, že v armáde pracoval 31 rokov oficiálne a bol mu priznaný výsluhový dôchodok za 28 rokov, teda 3 roky mu neboli zohľadnené. Vo vzorci je uvedených iba 31 rokov, avšak on odpracoval 42 rokov. Na výšku dôchodku má započítanú dobu poistenia od 18. roku veku a nie od 15. roku veku, kedy bol študentom. Ďalej krajský súd poukázal na to, že v konaní o preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu vo veci dôchodkového zabezpečenia súd preskúmava zákonnosť konkrétneho rozhodnutia, proti ktorému smeruje opravný prostriedok podaný navrhovateľom. Predmet súdneho konania je teda vymedzený tým, čo bolo predmetom rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom. Inými nárokmi, než boli riešené napadnutým rozhodnutím, sa súd zaoberať nemôže. Neobstojí námietka navrhovateľa, že mu nebola zhodnotená celá doba výkonu služby vojaka z povolania, pretože táto mu bola podľa pripojeného spisu VÚSZ zhodnotená pri výpočte výsluhového príspevku v plnom rozsahu. Taktiež neobstojí jeho námietka týkajúca sa nezohľadnenia doby mimosúdnej rehabilitácie podľa zákona č. 87/1991 Zb., pretože ako to vyplýva z pripojeného administratívneho spisu, doba rehabilitácie od 01.11.1974 do 31.05.1990 mu bola zhodnotená pre výsluhový príspevok v I. kategórii funkcií. K ďalšej námietke navrhovateľa, že mu odporkyňa pri výpočte starobného dôchodku nezohľadnila dobu poistenia v rokoch 1990 až 1995, kedy pracoval ako vojak z povolania a tiež ako externý učiteľ v autoškole v rokoch 1978 až 1990, kedy mal uzatvorený vedľajší pracovný pomer podľa § 70 Zákonníka práce, krajský súd uviedol, že táto doba ako aj vymeriavacie základy boli započítané podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia.

Navrhovateľovi boli vymeriavacie základy pre výpočet priemerného mesačného zárobku započítané od roku 1992 podľa § 12 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb.. Podľa § 10 zákona č. 100/1988 Zb., ak sa navzájom kryjú zamestnania, započíta sa iba doba, ktorej zápočet je pre občana výhodnejší. Vzhľadom na to, že navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek pred 01.01.2004, odporkyňa rozhodla o nároku na starobný dôchodok v súlade s § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003. Keďže navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ktorá plní funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, odporkyňa správne znížila sumu starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky. Keďže navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek dňa XX.XX.XXXX, t. j. za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb., priznanie, resp. prepočet starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. u neho neprichádza do úvahy.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Namietal, že starobný dôchodok mu mal byť vypočítaný podľa zákona č. 100/1988 Zb., teda podľa zákona platného v čase vzniku nároku na starobný dôchodok. Na základe nesprávnej informácie od odporkyne mohol poberať starobný dôchodok od roku 2001, teda 7 rokov pred priznaním dôchodku. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal tým, akým spôsobom mu bol starobný dôchodok vykompenzovaný zo strany odporkyne. Navrhovateľ nepožiadala o prepočet starobného dôchodku, ale o započítanie náhradných dôb, ktoré mu neboli započítané pri výpočte dôchodku v roku 2008, keď mu bol vypočítaný dôchodok v sume 9 005 Sk, proti ktorému nemal námietky. Žiadal, aby mu odporkyňa zohľadnila náhradné doby, valorizáciu a dopočítala dôchodok 3 roky späť. Nesúhlasil s výpočtom starobného dôchodku odporkyňou, nakoľko nepostupovala v súlade s § 12 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., podľa ktorého sa pri výpočte berie do úvahy mesačný priemer hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodujúcom období. Rozhodným obdobím je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. obdobie 10 po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, do ktorého spadá deň skončenia zamestnania vykonávaného po vzniku nároku na starobný dôchodok alebo deň, od ktorého sa priznáva starobný dôchodok, ak bol občan po vzniku nároku naň ďalej nepretržite zamestnaný až do tohto dňa a nepoberal starobný dôchodok. Odporkyňa pri výpočte vychádzala z rokov 1992 až 2001. Navrhovateľ namietal, že odporkyňa mala pri vyčíslňovaní priemerného zárobku vychádzať z rokov 1994, 1995, 1997, 1999 a 2000. Príjem za rok 2001 nebol známy. Odporkyňa pri výpočte starobného dôchodku k XX.XX.XXXX nešla do úvahy aj úpravu dôchodkov priznaných v roku 2001, pričom pri zvyšovaní dôchodku mala správne vychádzať zo sumy 8 487 Sk a nie zo sumy 5 766,6946 Sk. Navrhovateľ tiež nesúhlasil s dobou služby zhodnotenou na určenie sumy výsluhového príspevku, nakoľko odporkyňa uviedla dobu 31 rokov, pričom skutočná doba služby zhodnenej na sumu výsluhového príspevku je iba 15 rokov, čo vyplýva z § 30 zákona č. 87/1991 Zb.. Ďalej poukázal na to, že suma starobného dôchodku vo výške 12 066 Sk mesačne je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej sume 18 707 Sk a výsluhového príspevku vo výške 6 641 Sk. Zo stanoviska pani P. Q., zamestnankyne odporkyne, tvoriaceho prílohu k odvolaniu proti rozsudku krajského súdu vyplýva, že ak sa určuje suma dôchodkovej dávky poistencovi, ktorému bol priznaný príspevok, sumu dôchodkovej dávky je možné krátiť najviac o sumu príspevku, ktorá je vyplácaná ku dňu priznania dôchodkovej dávky, a to v súlade s judikátom č. R 55/2011. Odporkyňa nešla túto skutočnosť do úvahy, nakoľko navrhovateľ poberal výsluhový príspevok vo výške 8 001 Sk a nie 10 508 Sk, ako uviedla odporkyňa. Krajský súd na strane 9 svojho rozsudku nesprávne uviedol, že navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek 04.03.2001, pričom ho dovŕšil dňa XX.XX.XXXX. Odporkyňa vo svojich rozhodnutiach nezaujala stanovisko k výpočtu starobného dôchodku navrhovateľa k XX.XX.XXXX, ktorý uvádzal na porovnanie. Ani dňa 10.02.2014 si odporkyňa nebola istá, aký zákon má použiť pri výpočte starobného dôchodku. Taktiež nepostupovala podľa § 30 zákona č. 87/1991 Zb., podľa ktorého ak došlo k neplatnému skončeniu služobného pomeru vojakov z povolania alebo príslušníkov ozbrojených zborov, posudzujú sa nároky na sociálne dávky vyplývajúce zo zákonov o služobných pomeroch týchto osôb, ako keby boli prepustené z

reorganizačných dôvodov. Pre výšku týchto dávok sa zhodnocuje skutočne vykonaná doba služby a dosiahnutý zárobok, pričom tieto podrobnosti odporkyňa nezohľadnila. Navrhovateľ nepretržite platil odvody do roku 1996. Od 01.01.1996 mu vznikol nárok na príspevok na službu a následne pokračoval v civilnom zamestnaní od roku 1996 do 2008, kedy platil všetky odvody iba do Sociálnej poisťovne a nie VÚSZ. Odporkyňa mala všetky podklady z VÚSZ od roku 1977 o úhrade odvodov do Sociálnej poisťovne. Navrhovateľ mal za to, že odporkyňa mala postupovať pri výpočte starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a výhodnejší variant mu mala priznať od 18.07.2014. Taktiež namietal, že krajský súd nepostupoval v súlade s § 120 ods. 4 OSP a ako účastníkovi konania odňal právo na podanie návrhu na dokazovanie. Ďalej poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 118/2010 zo dňa 11.11.2010 a sp. zn. II. ÚS 6/03 zo dňa 13.03.2003 týkajúce sa arbitrárnosti rozsudku a na uznesenie sp. zn. III. ÚS 223/03 zo dňa 15.10.2003 ohľadom primeranej dĺžky a plynulosti súdneho konania. Na záver navrhovateľ zdôraznil, že bol ukrátený na svojich právach vydaním napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorého odôvodnenie bolo nezrozumiteľné a zmätočné a nebolo z neho možné usúdiť, čo bolo skutkovým a právnym dôvodom zamietnutia ním uplatneného nároku na priznanie starobného dôchodku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého ju náležite právne posúdil a v súlade s § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadrila odporkyňa, stručne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). V zmysle § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým bol navrhovateľovi znížený starobný dôchodok od 18.07.2014 na sumu 179 eur mesačne.

V zmysle § 259 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2004, v konaniach o nárokoch na dávky a výplatu dávok z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 01.01.2004, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31.12.2023.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb., občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v I. kategórii funkcií.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. priemerný mesačný zárobok je mesačný priemer hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkove najlepších kalendárnych rokoch v rozhodnom období; ak prichádza do úvahy viac rozhodných období, je priemerným mesačným zárobkom mesačný priemer hrubých zárobkov z toho rozhodného obdobia, v ktorom je tento priemer najvyšší.

Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., suma starobného dôchodku poistenca, ktorý splnil podmienky nároku na tento dôchodok pred 01.01.2004, je po vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31.12.2003 a nepoberal starobný dôchodok, invalidný dôchodok alebo ich

časť, sa určí podľa tohto zákona.

Starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný od 20.06.2008. Ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. predpokladá zníženie dôchodku v prípade, ak sa neskôr zistí, že bol priznaný vo vyššej sume ako patrí.

Navrhovateľ sa narodil XX.XX.XXXX. Dôchodkový vek 55 rokov podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. dovíšil dňom XX.XX.XXXX. Bol zamestnaný (dôchodkovo poistený) aj v dobe od 01.02.1996 do 20.09.2002, od 13.01.2003 do 15.10.2003, od 08.12.2004 do 31.05.2006 i neskôr. Z toho je zrejmé, že v dobe od vzniku nároku na starobný dôchodok, t. j. od XX.XX.XXXX do 31.12.2003 nepracoval nepretržite na účely § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z..

Keďže navrhovateľ splnil podmienku získania najmenej 25 rokov zamestnania a výkonu najmenej 20 rokov služby zaradenej do I. kategórie funkcií, odporkyňa vo svojom rozhodnutí správne vyhodnotila, že mu vznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. od XX.XX.XXXX, teda pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z.. Súčasne odporkyňa vyhodnotila, že nárok navrhovateľovi vznikol podľa predpisov účinných pred 01.01.2004 a keďže nesplnil podmienku nepretržitého trvania zamestnania od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31.12.2003, Sociálna poisťovňa bola príslušná na rozhodnutie o starobnom dôchodku.

Z obsahu dávkového spisu odporkyne odvolací súd zistil, že od 01.01.1996 mu bol podľa § 33 ods. 1 písm. c/ zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 76/1959 Zb.“) priznaný príspevok za službu. Podľa § 89 zákona č. 114/1998 Z. z. bol dňom 01.05.1998 pretransformovaný na výsluhový dôchodok a od 01.07.2002 na výsluhový dôchodok v zmysle § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z.. Pre nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 31 rokov, a to výkonu základnej vojenskej služby od 01.09.1964 do 31.08.1966 v I. kategórii funkcií, ďalšia služba vo vojenskej škole od 01.09.1966 do 31.07.1967 v I. kategórii funkcií, vojaka z povolania od 01.08.1967 do 31.10.1974 v I. kategórii funkcií, obdobie započítané podľa zákona č. 87/1991 Zb. od 01.11.1974 do 31.05.1990 v I. kategórii funkcií, vojaka z povolania od 01.06.1990 do 31.12.1992 v II. kategórii funkcií a vojaka z povolania od 01.01.1993 do 31.12.1995 v I. kategórii funkcií.

Výsluhový príspevok nie je výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.; je naďalej výsluhovým príspevkom podľa zákona č. 76/1959 Zb. a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 114/1998 Z. z. a podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa iba považuje, najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia, priznanú podľa predchádzajúcich predpisov a jej výplatu.

Keďže z titulu služby vojaka z povolania (profesionálneho vojaka) navrhovateľovi nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. nevznikol a jeho výsluhový príspevok sa za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. iba považuje, v zmysle § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nie je možné stanoviť pre neho iné, menej výhodné podmienky pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/131/2011 zo dňa 22.08.2012).

Výkon služby vojaka z povolania v I. kategórii funkcií v rozsahu viac ako 20 rokov v zmysle § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 14 ods. 4 a § 21 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľovi zachoval nárok na starobný dôchodok od dovŕšenia veku 55 rokov.

Pokiaľ navrhovateľ namietal nezhodnotenie doby pred 18. rokom veku, táto jeho námietka nie je dôvodná, lebo hodnotenie takej doby je vylúčené ustanovením § 22 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z..

Z čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 vyplýva, že v prípade súbehu nárokov na dávky v starobe tak zo všeobecného ako aj osobitného systému sociálneho zabezpečenia je v zmysle Dohovoru č. 128 možné starobný dôchodok zo všeobecného systému krátiť a nemožno ho odňať, pokiaľ starobný dôchodok z

osobitného systému svojou výškou neprevyšuje výšku starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. U navrhovateľa došlo k poisteniu v dvoch samostatných systémoch dôchodkového poistenia. Pre výšku starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia mu boli hodnotené aj doby zamestnania, ktoré boli súčasne hodnotené pre nárok a výšku výsluhového príspevku v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia.

Je potrebné zdôrazniť, že zámerom zákonodarcu bolo zákonom č. 328/2002 Z. z. zabezpečiť, aby pomerná výška výsluhového dôchodku bola vyššia, ako keby vojakom bola doba profesionálnej služby hodnotená len vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia. Z toho teda vyplýva záver, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby súčet výsluhového dôchodku a starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia bol vyšší, resp. aspoň rovnaký ako suma starobného dôchodku poistenca, ktorý mal všetky doby zamestnania hodnotené len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (zabezpečenia).

Keďže navrhovateľovi bol priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., aj podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa správne pri rozhodovaní o nároku najprv vypočítala teoretickú výšku dôchodku, ktorá by mu patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získal vo všeobecnom systéme a následne postupovala v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 a sumu starobného dôchodku krátila v pomernej časti, zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby.

„Navrhovateľ nemôže spravodlivo požadovať, aby mu bola vyplácaná suma starobného dôchodku priznaného vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia aj za doby, ktoré mal v osobitnom systéme hodnotené pre nárok a výšku výsluhového príspevku, ktorý, ako je vyššie uvedené, má od dovŕšenia dôchodkového veku charakter starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, a to bez ohľadu na to, že osobitný systém pojem „starobného dôchodku“ neobsahuje. Postup odporkyne potom nemožno považovať za diskriminujúci a v rozpore s čl. 12 Ústavy SR. Nie je nakoniec ani v rozpore s čl. 39 Ústavy SR, v zmysle ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Z uvedených dôvodov taký postup považuje odvolací súd za zákonný“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/171/2014 zo dňa 26.02.2016).

V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku sp. zn. 9So/176/2015 zo dňa 27.09.2017, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že: „Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky. Až po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového príspevku, považovaného za výsluhový dôchodok.“

Priemerný mesačný zárobok bol navrhovateľovi určený v súlade s § 12 zákona č. 100/1988 Zb. z rozhodného obdobia desiatich kalendárnych rokov 1992 až 2001. Na určenie sumy starobného dôchodku sa v súlade s § 12 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. vybralo len päť rokov, v ktorých bol jeho zárobok najvyšší, t. j. roky 2000, 1995, 1999, 1994 a 2001. Vzhľadom na to, že takto určená suma starobného dôchodku bola vyššia ako starobný dôchodok priznaný rozhodnutím odporkyne zo dňa 30.04.2008, odporkyňa ju od 18.07.2014 znížila v súlade s § 112 ods. 3 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z.. Z uvedeného vyplýva, že námietky navrhovateľa súvisiace s nesprávnym výpočtom sumy jeho starobného dôchodku sú neopodstatnené. Suma starobného dôchodku bola určená správne, v súlade s právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou. Je potrebné dodať, že pre nárok na starobný dôchodok mu bola započítaná aj doba služby, ktorá mu bola zhodnotená aj na nárok na príspevok za službu, ako aj doba mimosúdnej rehabilitácie od 01.11.1974 do 31.05.1990 v I. kategórii funkcií.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.